

Број: 01-480-38/20/P-95-543
Датум: 29. април 2024. године

На основу члана 33. и 75. Закона о обновљивим изворима енергије (Службени гласник Републике Српске, број 16/22) и члана 190. Закона о општем управном поступку (Службени гласник Републике Српске, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) одлучујући по захтјеву за продужење прелиминарног права на подстицај, привредног друштва "Бук" д.о.о. Источно Сарајево, Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске је, на 95. редовној сједници, одржаној 29. априла 2024. године, у Требињу, донијела

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Усваја се захтјев Друштва са ограниченом одговорношћу "Бук" Источно Сарајево, за продужење прелиминарног права на подстицај до 31. децембра 2021. године, до када је подносилац дужан да почне са радом, односно да прибави употребну дозволу за производно постројење Мала хидроелектрана „Самар“.
2. Право на обавезан откуп по гарантованој откупној цијени може се остварити најкасније до 30. јуна 2022. године, а након изградње производног постројења, прибављања рјешења о праву на подстицај, уз испуњење прописаних услова и након закључења уговора о обавезном откупу са Оператором система подстицаја по цијени која је на снази у вријеме закључења уговора.

Образложење

Привредно друштво "Бук" д.о.о. Источно Сарајево (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднијело је Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) Захтјев број 9-21-1 од 21. септембра 2021. године, за продужење прелиминарног права на подстицај производње електричне енергије у Малој хидроелектрани "Самар", инсталисане снаге 950 kW и планиране годишње производње од 3.800.000 kWh, која се гради на територији општина Источно Ново Сарајево и Трново, а које је одобрено рјешењем Регулаторне комисије број 01-480-7/20/P-167-6 од 26. јануара 2021. године, са трајањем овога права до 30. новембра 2021. године. Подносилац је образложио разлоге за подношење овог захтјева и навео да је објекат изграђен у износу већем од 50% вриједности инвестиције која је утврђена у Студији економске оправданости, те је навео да је укинута еколошка дозвола, што је довело до обустављања радова на изградњи производног постројења, али да су радови настављени 13. септембра 2021. године и да је у току поступак поновног прибављања прописане документације што би се требало окончати до 31. децембра 2022. године. Подносилац је доставио овјерене банкарске изводе за извршене исплате, као и фактуре

добављача које су претходиле исплатама. Подносилац је захтјевом тражио продужење прелиминарног права на подстицај до 31. децембра 2022. године.

Поступајући по овом захтјеву Регулаторна комисија је донијела рјешење о продужењу прелиминарног права на подстицај у Малој хидроелектрани "Самар", број 01-480-11/20/P-17-368 од 28. октобра 2021. године, којим је ово право продужено до 31. децембра 2021. године.

У управном спору против овог рјешења по тужби привредног друштва "Бук" д.о.о. Источно Сарајево, Окружни суд у Требињу је донио пресуду број 15 0 У 005359 21 У од 25. априла 2022. године, којом је тужба одбијена као неоснована. Међутим, у поступку по захтјеву Привредног друштва "Бук" д.о.о. Источно Сарајево за ванредно преиспитивање наведене правоснажне пресуде Оркужног суда у Требињу, Врховни суд Републике Српске је пресудом број 15 0 У 005359 22 Увп од 13. марта 2024. године, уважио овај захтјев, преиначио пресуду Окружног суда број 15 0 У 005359 21 У од 25. априла 2022. године, те поништио побијано рјешење Регулаторне комисије од 28. октобра 2021. године. Овим је ова управна ствар враћена у стање прије него што је поништени акт донесен, на основу одредбе члана 50. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", број 109/05 и 63/11).

Регулаторна комисија је, након пресуде Врховног суда Републике Српске, на 95. редовној сједници, одржаној 29. априла 2024. године, поново разматрала захтјев привредног друштва "Бук" д.о.о. Источно Сарајево, од 21. септембра 2021. године, којим је захтијевано продужење прелиминарног права на подстицај до 31. децембра 2022. године.

На основу приложене документације није спорно да су били испуњени прописани услови за продужење прелиминарног права на подстицај и то да је реализовани износ инвестиције већи од 50% вриједности инвестиције, која је наведена у Студији економске оправданости. Међутим, није се могао прихватити захтјев да се прелиминарно право на подстицај продужи до 31. децембра 2022. године.

Наиме, поновним разматрањем захтјева подносиоца, несумњиво је утврђено да су Акционим планом Републике Српске за кориштење обновљивих извора енергије – у даљем тексту: Акциони план (Одлука Владе Републике Српске о усвајању Акционог плана објављена је у Службеном гласнику Републике Српске, број 111/15, 5/16, 97/18, 3/20 и 124/20), количине електричне енергије за подстицање производње електричне енергије из обновљивих извора у малим хидроелектранама биле расположиве до 31. децембра 2021. године. То значи да нема подстицања производња електричне енергије у Републици Српској према овом плану након тог рока, без обзира што је одредбом члана 27. став 4. Закона о обновљивим изворима енергије и ефикасној когенерацији (Службени гласник Републике Српске, број 39/13, 108/13, 79/15 и 26/19), који је био на снази у вријеме доношења оспореног рјешења од 28. октобра 2021. године, утврђен рок за прелиминарно право на подстицај у трајању до најдуже три године. Дакле, непостојање расположивих количина енергије у систему за подстицање након 31. децембра 2021. године, у вријеме доношења оспореног рјешења, је један од разлога за неусвајање захтјева подносиоца да му се прелиминарно право на подстицај продужи до 31. децембра 2022. године. Акциони план је кључни спроведбени акт у систему подстицаја, којим Влада Републике Српске, као надлежни орган, на основу одредбе члана 10. став 1. Закона о обновљивим изворима енергије и ефикасној когенерацији (Службени гласник Републике Српске, број 39/13, 108/13, 79/15 и 26/19), утврђује

количине електричне енергије из обновљивих извора и временску динамику за подстицање утврђених количина.

Исто тако одредбом члана 4. став 2. новог Закона о обновљивим изворима енергије, је прописано да Влада Републике Српске доноси Програм о коришћењу обновљивих извора енергије (у даљем тексту: Програм), којим се утврђују циљеви Републике Српске о учешћу електричне енергије из обновљивих извора по годинама, количине предвиђене за подстицај по технологијама, преглед врста и начин остваривања подстицаја. Без обзира на доношење новог закона, није било подстицања производње електричне енергије из обновљивих извора након 31. децембра 2021. године, до када је важио Акциони план, све до доношења Програма (Службени гласник Републике Српске, број 16/24). Дакле, ови спроведбени акти Владе Републике Српске, су кључни акти за остваривање права из система подстицања и приликом одлучивању о захтјеву, ове акте је требало досљедно примјенити.

Надаље, одредбама члана 8. Закона о обновљивим изворима енергије утврђено је која се производна постројења подстичу, а то су "мала и велика постројења", при чему је утврђено шта се сматра "малим", а шта "великим постројењем". Имајући у виду чињеницу да је инсталисана снага производног постројења Мала хидроелектрана "Самар" 950 kW, то значи да ово производно постројење, на основу ове одредбе спада у "велика постројења", која могу остваривати право на подстицај само у виду права на тржишну премију, за што се квалификују у поступку аукције, на основу одредбе члана 35. став 4. Закона о обновљивим изворима, а не у поступку пред Регулаторном комисијом у смислу одредбе члана 31. став 1. овога закона. Сврставање постројења подносиоца у "велика постројења" према новом закону, је други разлог зашто се прелиминарно право на подстицај није могло продужити након 31. децембра 2021. године.

Наведено такође потврђују и одредбе члана 75. став 1. и члана 75. став 2. новог Закона о обновљивим изворима енергије. Овим одредбама је прописано да ће се поступци за остваривање права на подстицај који су започети прије ступања на снагу новог закона завршити по одредбама Закона о обновљивим изворима енергије и ефикасној когенерацији (Службени гласник Републике Српске, број 39/13, 108/13, 79/15 и 26/19). Стечено прелиминарно право може се продужити по основу закона који је престао важити, у случају ако важећи Закон о обновљивим изворима енергије прописује право на подстицај за такву врсту постројења, што овдје није случај. С обзиром да не постоје расположиве количине за подстицање у виду обавезног откупа по гарантованој откупној цијени након 31. децембра 2021. године, те да је инсталисана снага Мале хидроелектране "Самар" 950 kW, односно да се ради о "великом постројењу" на основу одредби члана 8. Закона о обновљивим изворима енергије, чије се право на подстицање не стиче у поступку пред Регулаторном комисијом, већ само путем аукција. Имајући ово у виду, а на основу одредбе члана 75. став 2, у вези са одредбама члана 31. став 1. и члана 35. став 4. Закона о обновљивим изворима енергије, захтјев за продужење прелиминарног права након 31. децембра 2021. године, се у овом случају није могао прихватити.

Подносилац је у захтјеву навео да је поништена еколошка дозвола, а да у вријеме подношења захтјева није издата нова, али поништавање еколошке дозволе, није била релевантна околност за одлучивање о захтјеву подносиоца, будући да је остала на снази грађевинска дозвола за ово производно постројење у вријеме доношења

побијаног рјешења, па проток времена за доношење нове еколошке дозволе није имао никакав утицај на рјешавање ове управне ствари.

У конкретном случају је продужено прелиминарно право на подстицај до 31. децембра 2021. године, што значи да до тог датума подносилац треба прибавити употребну дозволу за овај производни објекат и почети са радом. У том случају право на обавезан откуп по гарантованој откупној цијени може се остварити најкасније до 30. јуна 2022. године, а на основу одредбе члана 75. став 3. Закона о обновљивим изворима енергије.

Без обзира на наведена прописана ограничења, подносилац захтјев има право да изгради производно постројење, те да електричну енергију продаје у систему подстицаја или на тржишту, у складу са Законом о електричној енергији (Службени гласник Републике Српске, број 68/20) и Законом о обновљивим изворима енергије.

На основу претходно наведеног одлучено је као у тачки 1. и 2. диспозитива овог рјешења.

Поука о правном лијеку се заснива на одредби члана 25. став (2) Закона о енергетици и члана 5. и 15. Закона о управним споровима (Службени гласник Републике Српске, број 109/05 и 63/11).

Правна поука: Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема овог рјешења.

Предсједник

Владислав Владичић